

רשומות

הצעות חוק

2 בפברואר 1998

2681

ז' בשבט התשנ"ח

עמוד

198 הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 22), התשנ"ח-1998

הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 22), התשנ"ח-1998

1. תיקון סעיף 10 בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 10, במקום "מכוח סעיף 374 יבוא" מכוח סעיף 387.
2. תיקון סעיף 44 בסעיף 44 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ג) - בטל.
3. תיקון סעיף 57א(ג) לחוק העיקרי, אחרי "הוראות סעיפים 48 ו-52 יחולו" יבוא "על אם מיועדת".
4. תיקון סעיף 161 בסעיף 161 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), אחרי פסקה (2) יבוא: "(3) ימי מחלה שבעדם היה העובד זכאי לדמי מחלה כמשמעותם לפי חוק דמי מחלה, התשל"ו-1976²".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 3 סעיף 57א הוסף לחוק כתיקון עקיף בחוק הסכמים לנשיאת עובדים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ"ז-1996 (ס"ח התשנ"ז, עמ' 176).

הסעיף האמור קובע כי אם מיועדת, כהגדרתה בסעיף, שקיבלה למשמורתה ילד, זכאית לדמי הלידה וזאת נוסף על דמי הלידה שזכאית להם האם הנושאת את העובר.

מנוסחו של סעיף קטן (ג) שבסעיף 57א האמור, נשמטו בטעות המילים "אם מיועדת" ומוצע, על מנת למנוע אי-בהירות, לבלול בו מילים אלו.

סעיף 4 סעיף 160(א) לחוק שענינו "זכאי לדמי אבטלה" קובע, בין היתר, כי דמי אבטלה ישולמו למובטל אם השלים תקופת אכשרה.

סעיף 161 לחוק קובע כי כתקופת אכשרה תוכר תקופת שבעדה זכאי העובד לשכר מאת מעבידו, ואשר בעדה שולמו דמי ביטוח אבטלה.

לפיכך, ימי מחלה שבעדם זכאי עובד לשכר מאת מעבידו, נמנים כחלק מתקופת האכשרה.

חוק דמי מחלה, התשל"ו-1976, קובע בסעיפים 2 ו-8 כי עובד שנעדר מעבודתו עקב מחלה, זכאי לדמי מחלה, וכי מעביד פטור מתשלום דמי מחלה לעובד אם ביטח את העובד בביטוח דמי מחלה בקופת גמל.

בסעיף 161(ג) לחוק נקבע כי ימי אבל במשפחה, ימי שירות סדיר וימי שירות מילואים יימנו גם הם כתקופת אכשרה אף אם לא שולמו בעדם דמי ביטוח.

סעיף 1 חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - החוק), שנכנס לתוקפו בחודש אוקטובר 1995 בא במקומו של חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 (להלן - חוק התשכ"ח).

סעיף 10 לחוק כנוסחו בסעיף 200א לחוק התשכ"ח דן, בין היתר, בערעור על דרגת נכות שנקבעה מכוח סעיף 198א לחוק התשכ"ח, אשר במקומו בא סעיף 387 לחוק העיקרי, שענינו מתן הענקות מטעמי צדק.

סעיף 10 לחוק מפנה לסעיף 374 במקום לסעיף 387.

מוצע לתקן את סעיף 10 לחוק, בהתאמה לנוסחו של סעיף 200 לחוק התשכ"ח.

סעיף 2 סעיף 44 לחוק קובע את שיעורי מענק הלידה בהתאם למספר היילודים שנוולדו באותה לידה. הסעיף האמור קובע כי המענק יהיה בגובה 20% מהשכר הממוצע אם נולד באותה הלידה ילד אחד (סעיף קטן (א)), 100% מהשכר הממוצע אם נולדו שני ילדים (סעיף קטן (ב1)), ו-50% מהשכר הממוצע בעד כל ילד נוסף מעל לשני היילודים הראשונים (סעיף קטן (ב2)).

סעיף 44(ג) לחוק קובע כי גובה המענק לפי סעיף קטן (ב) "יקבע לפי מספר הילדים שהיו בחיים שבעה ימים, ואם יצאו מבית החולים לפני תום שבעה ימים מיום הלידה - לפי מספר הילדים שיצאו מבית החולים".

מוצע לבטל את ההגבלה האמורה.

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 207; ס"ח התשנ"ה, עמ' 96.
² ס"ח התשל"ו, עמ' 206.

5. סעיף 169 לחוק העיקרי – בטל.
6. בסעיף 237(ג) לחוק העיקרי, בפסקה (ו), במקום "1997" יבוא "1999".
7. בסעיף 320(ו) לחוק העיקרי, במקום "סעיף קטן (ב)" יבוא "סעיף קטן (ג)".
8. (א) תחילתם של סעיף 10 לחוק העיקרי, בנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, וסעיף 320(ו) תחילה ותחילה לחוק העיקרי, בנוסחו בסעיף 7 לחוק זה, ביום 1 בתשרי התשנ"ו (1 באוקטובר 1995).
- (ב) תחילתם של סעיף 44 לחוק העיקרי, בנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, סעיף 161 לחוק העיקרי, בנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, וביטול סעיף 169 לחוק העיקרי לפי הוראת סעיף 5 לחוק זה, ב-1 בחודש שלאחר פרסומו של חוק זה (להלן – יום התחילה), והם יהולו, לפי הענין, על מענק לידה ודמי אבטלה המשתלמים בעד יום התחילה ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

על מנת למנוע פגיעה במובטלים כאמור מוצע לבטל את סעיף 169 לחוק.

סעיף 6 על פי סעיף 237 לחוק ייועדרו, בכל שנה, סכומים של עד 10% מאומדן הגביה השנתית של דמי ביטוח סיעוד, למימון פעולות המיועדות לפיתוח שירותים קהילתיים למוגבלים בתיפקודם חזקקים לטיפול ממושך, ולפיתוח ושיפור איכותם של שירותים במוסדות סיעודיים.

עוד נקבע בסעיף זה, כי אם משרד העבודה והרווחה או משרד הבריאות הגדילו בשנת כספים פלונית את מספרם של המטופלים במוסדות סיעודיים, יממן המוסד את החזקתם השוטפת של המטופלים שנוספו באותה שנה וזאת בסכומים של עד 15% מאומדן הגביה כאמור לגבי כל אחד מהמשרדים הנ"ל.

בסעיף קטן (ג) של סעיף זה נקבע כי ההוראה האמורה תחול כהוראת שעה, עד שנת הכספים 1995; תוקפה של הוראת השעה הוארך עד שנת הכספים 1997.

בהתחשב בצורך בהמשך הפיתוח של השירותים הקהילתיים למוגבלים בתיפקודם, לרבות הצורך בהוספת מרכזי יום ומיטות במוסדות לקשישים סיעודיים וכן בהתחשב בצורך בהגדלת מספר המטופלים במוסדות סיעודיים, מוצע להאריך את התקופה שבה יוקצו למטרות אלה הסכומים בשיעורים הקבועים בחוק לשנתיים נוספות.

סעיף 7 סעיף 320 לחוק בא במקומו של סעיף 143 בחוק התשכ"ח.

בסעיף 143(ב) לחוק התשכ"ח נקבע העיקרון ולפיו לא יינתנו קצבאות שונות בעד פרק זמן אחד או גמלאות שונות עקב מאורע אחד.

מוצע להוסיף לסעיף הקטן האמור הוראה ולפיה בתקופת האכשרה ייכללו גם ימי מחלה, שבעדם היה העובד זכאי לדמי מחלה, אף אם דמי המחלה לא שולמו בידי המעביד, או שלא נוכח מהם דמי ביטוח.

סעיף 5 סעיף 169 לחוק קובע לאמור:
"בני זוג מובטלים

169. היו שני בני הזוג זכאים לדמי אבטלה, לא יעלו דמי האבטלה של שניהם יחד, במשך תקופה של חודש אחד, על סכום השווה ל-150% של השכר הממוצע."

פרק ביטוח אבטלה הוסף לחוק בשנת 1973, שעה שההכנסה המרבית לענין דמי ביטוח וגמלאות, היתה שלוש פעמים השכר הממוצע.

מרבית הזכאים לדמי אבטלה בתקופה שבה הוסף פרק ביטוח האבטלה לחוק, קיבלו דמי אבטלה בסכום הנמוך מ-75% מהשכר הממוצע ולכן מרבית בני הזוג אשר היו זכאים לדמי אבטלה בעד אותה תקופה, לא נפגעו מתקרת דמי האבטלה שנקבעה בחוק לגבי בני זוג.

בעקבות העלאת הסכום המרבי של ההכנסה שעליה חייב עובד שכיר בתשלום דמי ביטוח, לרמה של ארבע פעמים השכר הממוצע, עשוי כל אחד מבני זוג מובטלים להיות זכאי לדמי אבטלה בסכום העולה על 75% מהשכר הממוצע, ולפיכך יש בהוראה שבסעיף 169 לחוק כדי לפגוע בסכום הכולל של דמי אבטלה המשתלמים לבני זוג, הזכאים לדמי אבטלה בעד אותה תקופה.

זאת ועוד. כיום ייתכן שמבוטת יהיה זכאי לדמי אבטלה בסכום העולה על 150% מהשכר הממוצע, ויוצא שאם גם בן זוגו הפך לזכאי לדמי אבטלה, ישתלמו לשני בני הזוג גם יחד דמי אבטלה בסכום נמוך מזה ששולם לבן הזוג כל עוד הוא היה זכאי לדמי אבטלה – לבדו.

(ג) תחילתו של סעיף 57א(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, ביום כ"ז באדר התשנ"ו (7 במרס 1996).

(ד) תחילתו של סעיף 237(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 6 לחוק זה, ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998).

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף 320(ו) לחוק, ברישה, במקום שייכתב בו "הוראות סעיף קטן (ג) לא יחולו", נכתב בטעות, "הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו". מוצע לכן לתקן את הרישה של סעיף 320(ו) לחוק ולהפנות בו, במקום לסעיף קטן (ב) לסעיף קטן (ג) וזאת בהתאמה לנוסחו בחוק התשכ"ח.

בסעיף 143(ד) לחוק התשכ"ח, נקבע כי הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו לגבי גמלאות שפורטו בסעיף קטן זה.

הוראת סעיף 143(ד) לחוק התשכ"ח קבועה כיום בסעיף 320(ו) לחוק והוראת סעיף 143(ב) לחוק התשכ"ח קבועה בסעיף 320(ג) לחוק.